

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

4 december 2006

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Marnic De Meulemeester, Jan Verfaillie, Jacky Maes en Kris Van Dijck –

**tot wijziging van de wet van 8 juli 1976
betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn,
van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking,
van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005
en van het Provinciedecreet van 9 december 2005**

HOORZITTING

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken,
Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
uitgebracht door de heren Hubert Brouns en Ludwig Caluwé**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Kurt De Loor.

Vaste leden:

de dames Hilde De Lobel, An Michiels, de heren Wim Van Dijk, Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers;

de heren Hubert Brouns, Ludwig Caluwé, Johan Sauwens, Jan Verfaillie;

de heren Kurt De Loor, Jacky Maes, Dany Vandenbossche;

de heren Marnic De Meulemeester, Sven Gatz, Francis Vermeiren.

Plaatsvervangers:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Marie-Rose Morel, de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, mevrouw Gerda Van Steenberge;

mevrouw Cathy Berx, de heer Stefaan De Clerck, mevrouw Joke Schauvliege, de heer Luc Van den Brande;

de heren Patrick Janssens, Herman Lauwers, Marcel Logist;

de dames Patricia Ceysens, Vera Van der Borght, de heer Paul Wille.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;

de heer Jan Peumans;

de heer Christian Van Eyken.

Zie:

1009 (2006-2007)

- Nr. 1: Voorstel van decreet
- Nr. 2: Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Uiteenzetting door de heer Raymond Van Loock (VVP)	4
II. Uiteenzetting door de heer Mark Suykens (VVSG)	5
III. Bespreking	7

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie hield op 30 november 2006 een hoorzitting in het kader van het voorstel van decreet tot wijziging van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, van het Gemeentetedeceet van 15 juli 2005 en van het Provinciedecreet van 9 december 2005.

Volgende personen namen deel aan de hoorzitting:

- de heer Raymond Van Loock, directeur van de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP);
- de heer Mark Suykens, directeur van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

I. UITEENZETTING DOOR DE HEER RAYMOND VAN LOOCK (VVP)

De heer Raymond Van Loock, directeur VVP: Over het voorstel van decreet stelt de VVP in eerste instantie vast dat er niet meteen nood was aan een voorstel zoals het voorligt, aangezien de memorie van toelichting van het moederdecreet voldoende ruimte en flexibiliteit schept om ons te organiseren op het provinciale beleidsniveau volgens de uitgangspunten van het decreet. Anderzijds is het wel goed dat er in een overgangperiode wordt voorzien. Dat geeft ons de tijd om alles op punt te zetten. Het lijkt me ook dat niemand daartegen gekant kan zijn, want het Provinciedecreet is inhoudelijk zeer ruim en de wijzigingen die zijn aangebracht, vergen wel wat tijd om ze doorzicht te kunnen implementeren. In die zin heeft de VVP geen probleem met het voorliggend voorstel van decreet.

Wat het managementteam betreft, heeft men het op dit ogenblik op provinciaal niveau over stafdienst of directiecomité, enzovoort. In het kader van de overgangperiode zou dit item toch wat meer ruimte moeten krijgen, want het managementteam wordt gekoppeld aan de afsprakennota tussen management en deputatie. Dat moet op een beredeneerde manier kunnen verlopen ten behoeve van de opmaak van de afsprakennota. Het managementteam mag dus best een overgangperiode kennen.

De provincies zijn onderhevig aan heel wat controlesystemen, en dit vooral met de nadruk op financiën.

Dit geldt onder meer voor de verhouding tot het Rekenhof. We ervaren dit als een meerwaarde in het kader van het bereiken van de doelstellingen. We willen zo snel mogelijk van start gaan met het opzetten van dergelijke interne controlesystemen. De provincies hebben intussen het initiatief genomen om een interprovinciale studie te laten uitvoeren. Het lijkt ons goed dat dus ook voor deze beleids optie wat ademruimte wordt ingeschreven om het mogelijk te maken.

De nota ‘dagelijks bestuur’ moet ons inziens door het provinciaal bestuur autonoom kunnen worden ingevuld. Morgen, 1 december, worden de nieuwe provincieraden geïnstalleerd en we zijn nu nog aan het discussiëren over bepaalde zaken in het kader van de implementatie van het Provinciedecreet. We vinden het moeilijk op een installatievergadering onmiddellijk over te gaan tot inhoudelijke aspecten die toch enorm belangrijk zijn voor het bestuur zelf. Daarom vragen we voor het dagelijks bestuur en al wat daarmee te maken heeft een voldoende marge toe te staan.

Wat de visumplicht betreft, wordt verwezen naar artikel 156, §2, derde lid, wat onmiddellijk verband houdt met het begrip ‘dagelijks bestuur’. Daarnet vroegen we om een marge bij de invoering van de definitie van ‘dagelijks bestuur’ en dan is het logisch dat we dat ook vragen inzake het artikel en de inhoud ervan met betrekking tot de visumplicht.

Wij vinden het ook van wezenlijk belang dat er ordentelijk kan worden gediscussieerd over de voorwaarden waaronder de financieel beheerder zijn controletaak uitoefent op basis van wettigheid en regelmatigheid. Dat kan onmogelijk gebeuren tijdens een installatievergadering. We vinden het dan ook goed dat de toepassing van artikel 156, §2, derde lid, op de nodige overgangperiode kan rekenen.

Een viertal artikelen hebben betrekking op de rapporteringsplicht. Bij de artikelen 161 en 162 ligt de zaak toch iets moeilijker voor de provincies. Bij de implementatie van het Provinciedecreet komen heel wat nieuwigheden kijken en daaraan een rapporteringsplicht koppelen die ook onmiddellijk tot stand moet komen, zou resulteren in een eerste weinig zinvolle rapportering. Het lijkt ons goed dat die rapporteringsplicht ook kan worden opgeschoven in de tijd mocht dat nodig blijken, zij het binnen de krijtlijnen. Artikelen 163 en 164 handelen over het begrip ‘dagelijks bestuur’ en als wij voor dat begrip een uitstel vragen, dan is het evident dat dit ook van toepassing is op de artikelen 163 en 164.

Voor de dubbele handtekeningen vormen de afspraken met de financiële banken een eerste factor. Dat vraagt de nodige organisatie en het uitvoeringsbesluit is ook vrij laat ter beschikking gesteld. Dat heeft dan weer consequenties voor de implementatie. Ook hier lijkt een overgangsfase een billijke en gezonde buffer. De invoering ervan is variabel van provincie tot provincie: de ene gaat er op 1 december mee van start, de andere op 1 januari. Het voorstel van decreet impliceert evenwel voldoende maatwerk om binnen de vooropgestelde periode van 10 maanden op een ordentelijke manier de nodige beslissingen te nemen in de provincieraad.

We besluiten met enkele algemene punten. We hebben op zich geen problemen met het voorstel van decreet, maar wijzen erop dat we graag sneller hadden kunnen beschikken over de uitvoeringsbesluiten, gezien de nakende installatie van de provincieraden en de deputaties. Intussen is het ook nog wachten op duidelijkheid over het statuut van die mensen. Dat had men beter moeten inschatten en we vinden dat er te veel wordt gekeken vanuit de bril van de gemeenten. Ik neem dat niemand kwalijk, maar als er sprake is van een Gemeente- en een Provinciedecreet, dan moet rekening worden gehouden met de specificiteit van beide en allicht ook met de verschillende snelheden van de beide entiteiten. De provincies zijn inzake installatie nu eenmaal iets sneller dan de gemeenten.

We stellen het op prijs dat ons is gevraagd aan deze hoorzitting deel te nemen, maar vinden het jammer dat we niet voor alle andere zaken die te maken hebben met de lokale besturen zijn gevraagd om mee om de tafel te zitten. We werden slechts één keer uitgenodigd in het kader van de totstandkoming van het Provinciedecreet. Een permanente dialoog zou interessanter zijn, want we missen de directe vertegenwoordiging in het parlementaire bestel.

Een derde aangelegenheid waar rond ik vanuit de VVP een boodschap wil meegeven, behelst de aanpassing van het decreet intergemeentelijke samenwerking. We hebben altijd gewezen op het belang van een goede verstandhouding tussen gemeenten en provincies, ook in rechtstreekse organen. Het is volgens ons dan ook prima dat de cumulatieve beperkingen van mandaten worden opgeheven. Dat is zeker zo met het oog op onze missie, die er volgens artikel 2 van het Provinciedecreet in bestaat de gemeenten te ondersteunen. Aanvullend zijn we ook vragende partij voor een initiatief voor een decreet interbestuurlijke samenwerking, in het licht van een goede samenwerking tussen de drie bestuursniveaus.

Ten slotte wil ik nog het Praktisch Handboek voor Provincierecht aanprijzen. Het is gisteren voorgesteld aan pers en genodigden. We vinden het belangrijk dat onze provinciecommandarissen, ambtenaren, enzovoort goed geïnformeerd worden over het Provinciedecreet, maar ook deze commissie moet voldoende ingelicht zijn over de verschillende aspecten en juridische interpretaties van het Provinciedecreet. We stellen graag een exemplaar ter beschikking en misschien is het interessant een collectieve aankoop ervan te overwegen.

II. UITEENZETTING DOOR DE HEER MARK SUYKENS (VVSG)

De heer Mark Suykens, directeur VVSG: Gezien de korte tijdspanne was het niet mogelijk een brede terugkoppeling te organiseren over het voorliggende voorstel van decreet. Mijn betoog stoelt daarom op wat er tijdens de vorige besprekingen aan de orde is gesteld en ik probeer daaruit de standpunten naar voren te schuiven, zonder dat deze allemaal grondig politiek teruggekoppeld zijn.

Ik vind negen elementen terug in het voorstel van decreet en daarover wil ik stuk voor stuk zeggen wat wij ervan vinden. Met zeven ervan kunnen we zonder voorbehoud akkoord gaan, voor twee maken we enig voorbehoud.

Een eerste punt gaat over het feit dat een OCMW-voorzitter bij wijze van tijdelijke overgangsmaatregel ook in het gemeentelijk onderwijs kan staan als hij niet wordt toegevoegd aan het college. Wij gaan akkoord met die overgangsmaatregel voor deze legislatuur.

Ten tweede is er de opheffing van de onverenigbaarheid tussen gemeenteraadslid en provincieraadslid in intercommunales in artikel 48. Daarna hadden wij al eerder gevraagd bij de evaluatie van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking en we volgen dit punt dus ook.

Ten derde is er een verstrenging voorzien van de sanctie bij het tekenen van twee of meer voordrachtsakten, waarbij de handtekening in desbetreffende voordrachtsakten wordt geschrapt. Ook dat keuren we goed.

Ten vierde zou een lid van de vrijwillige brandweer of ambulancedienden ook OCMW-voorzitter kunnen zijn. Dat vormt evenmin een probleem.

Ten vijfde, we zijn ook akkoord met de voorgestelde tekst ter verduidelijking van de bevoegdheden voor de raad voor verkiezingsbetwistingen.

Ten zesde gebeurt er een aanvulling om de lacune op te vangen inzake verhindering van mandatarissen en meer specifiek voor een schepen die burgemeester wordt en zelf verhinderd is. Dat is voor ons geen probleem.

Ten zevende zien we ook geen probleem met het amendement dat in nauw overleg met ons is opgesteld, met betrekking tot de overgangperiode tot 1 oktober 2007 waarbij spreiding mogelijk is voor implementatie van onderdelen van het Gemeentedecreet. Daarmee gaan we uiteraard ook akkoord.

Bij de twee volgende punten maken we echter wel enig voorbehoud. In eerste instantie gaat het erover dat het voorzitterschap van de gemeenteraad wel door een gedeputeerde zou kunnen worden uitgeoefend maar niet door iemand die minister of lid van de Europese Commissie is. Die onverenigbaarheid zou worden geschrapt. Daarmee rijst voor ons een concreet probleem omdat het formeel gaat over bestuurlijk toezicht. Die term is belangrijk, want in het Gemeentedecreet wordt niet langer over administratief toezicht gesproken, maar over bestuurlijk toezicht, wat een wezenlijk verschil inhoudt. De decretale bepalingen over het bestuurlijk toezicht stipuleren heel specifiek dat het bestuurlijk toezicht wordt uitgeoefend door de Vlaamse Regering en door de regeringscommissaris van de Vlaamse Regering, de gouverneur, die zal werken volgens de instructies van die Vlaamse Regering.

Wij zouden niet graag zien dat een gemeenteraadsvoorzitter die ook minister is, een klacht binnenkrijgt van een gemeenteraadslid dat niet tevreden is met de manier waarop de gemeenteraad wordt geleid door de voorzitter, die dan uiteindelijk zelf als betrokken partij de klacht moet behandelen. Dat moet absoluut nader bekeken worden en het vraagt om een oplossing. Het is immers niet coherent met de organisatie van het bestuurlijk toezicht zoals het nu in het Gemeentedecreet is georganiseerd.

Het tweede punt waarbij we voorbehoud maken, sluit aan bij een standpunt dat we vroeger hebben ingenomen met betrekking tot het opsplitsen van voordrachtsakten naar meerdere kandidaten. We hebben al eerder gemeld dat we dit geen goede aanpak vinden voor wat allicht een reëel probleem is. Het gaat

erom dat op bepaalde plaatsen inderdaad problemen ontstaan met afspraken die niet worden nageleefd. Er zijn voor ons aan deze methode veel nadelen verbonden. We stellen echter vast dat het opsplitsen van ambten nu helemaal geïnstitutionaliseerd wordt en veelvuldig kan gebeuren in één legislatuur. Het wordt quasi een 'systeem' in het Gemeentedecreet. We moeten ons er goed over bezinnen of dat wel positief is voor de perceptie van de burger ten overstaan van de lokale politiek en het lokaal functioneren. Men probeert een reëel probleem op te lossen door een nieuwe mogelijkheid van conflict te scheppen. Een praktische bedenking daarbij is nog wat er moet gebeuren met voordrachtsakten die al zijn ingediend? Kunnen die herroepen worden? Het lijkt me allemaal niet zo evident. Als men plots nog andere kandidaten naar voren wil schuiven voor het burgemeesterschap als die voordrachtsakte al binnen is, wordt die dan herroepen of komt men dan in de situatie dat men twee of drie voordrachtsakten tekent? De praktische invulling is volgens ons dus op zichzelf al een probleem.

Ten slotte wil ik nog meegeven dat wij ook vragende partij blijven om nog een aantal technische en organisatorische correcties aan het Gemeentedecreet aan te brengen. We hebben begrepen dat we met de Vlaamse Regering daarover verder kunnen praten en hopen dat dit binnen de komende maanden kan gebeuren. Dat zou garanderen dat de nieuwe besturen de tijd hebben om tegen 1 oktober 2007 met een stabiele tekst aan de slag te kunnen gaan. Het is geen verwijt aan iemand dat her en der technische zaken verkeerd geformuleerd zijn. Dat kan gebeuren door het invoegen van amendementen waardoor de samenhang met andere artikelen wordt verstoord. Het is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van al wie aan de teksten heeft gewerkt. Dat neemt niet weg dat de besturen recht hebben op een stabiele decretale basis. Daarom zijn er op het technische niveau nog een aantal aanpassingen nodig.

III. BESPREKING

De heer Jef Tavernier: Ik heb de indruk dat de heer Van Loock vooral opmerkingen heeft geformuleerd over het amendement op de invoegetreding. Het oorspronkelijke voorstel van decreet gaat vooral over andere zaken. Wat de mogelijke opsplitsing van het mandaat van gedeputeerde betreft, heeft de VVSG en de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur al laten weten dat ze daar niet voor te vinden zijn. Wat is de mening daaromtrent van de VVP?

Vindt u het een goede zaak dat we zoiets vandaag hier bespreken? In werkelijkheid worden deze nacht of morgen die députés benoemd, terwijl morgen de situatie anders kan zijn, met de opsplitsing van het mandaat en de opvolgers. Hoe staat u daartegenover? Er is ook gezegd dat het amendement in samenspraak met de VVP is opgesteld. Zijn er dan geen andere zaken waarvan u vindt dat er meteen ook een goed amendement ter verbetering van het Provinciedecreet kan worden aangebracht? Dat kan dan meteen ook worden meegenomen. Ik veronderstel dat u als vereniging ook nog brochures of informatiepakketten opstelt, en dan is het niet interessant om die continu te moeten aanvullen of wijzigen. Ik ben zeker bereid nog dringende zaken in de vorm van amendementen te gieten als u dit nodig acht.

Met betrekking tot artikel 5 over de vertegenwoordiging in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, vraag ik me af of u het echt een goede zaak vindt dat de cumulatiemogelijkheid wordt verruimd? Ik zeg niet dat het voor bepaalde mandaten niet logisch is, maar nu wordt er nog een mogelijkheid van cumul aan toegevoegd. Is de VVP dus eerder pro cumulatie of zou dat enigszins moeten worden afgeremd?

De heer Suykens heeft mijns inziens terecht voorbehoud gemaakt over het voorzitterschap van de gemeenteraad door een minister. Ik vraag me af of u goed de toelichting bij het opsplitsen van de mandaten hebt gelezen? Er staat: “desgewenst kan het mandaat worden opgesplitst per jaar”. U was heel diplomatisch, maar ik veronderstel dat u bij het oorspronkelijke standpunt blijft van de VVSG, dat opsplitsen niet goed is.

Waar ik wel problemen mee heb, is dat u het ermee eens bent dat onderwijzend personeel, en dergelijke, ook OCMW-voorzitter kan worden in de overgangsperiode. Dat lijkt logisch, maar ik dacht dat de VVSG wilde evolueren naar een meer intensieve samenwerking en al dan niet integratie op termijn van OCMW en gemeente. Met die uitzondering voor het voorzitterschap van het OCMW op voorwaarde dat men niet in het schepencollege zit, dreigt allicht de situatie te ontstaan dat om particuliere redenen en niet om beleidsredenen die evolutie wordt tegengewerkt. Dat vind ik zelf geen goede zaak.

Voor wat de implementatie van het decreet aangaat, stel ik me zelf de vraag waarom dat uitstel voor een aantal bepalingen nu pas gebeurt. Als men erin slaagt deze wijziging voor Kerstmis goedgekeurd te krijgen,

is het dan zinvol dat het nu al wordt toegepast? Dan gaat het vooral over de voordracht van schepenen en burgemeesters, wat praktisch nogal problemen kan opleveren.

De heer Joris Van Hauthem: De VVP is dus relatief tevreden met het feit dat er in een overgangsperiode wordt voorzien voor een aantal aangelegenheden. In het voorstel van decreet is die overgangsperiode er per amendement nog snel ‘bijgeklutst’. Hebt u moeten aandringen op die overgangsperiode, die zowel voor de provincies als voor de gemeenten geldt? Zo ja, hoe komt het dan dat dit zo lang heeft geduurd dat het pas op het nippertje, één dag voor de nieuwe provincieraden van start gaan, nog wordt ingebracht.

Vindt u het zinvol dat we vandaag nog bezig zijn met een decreet – en dan nog niet in de plenaire zitting – dat ten aanzien van de provincies toch niet meer in de praktijk kan worden gebracht? Het opsplitsen van de mandaten kan niet meer zoals het hierin is ingeschreven, los van die overgangsperiode. Dezelfde vraag rijst ook voor de VVSG.

Ik kan het alleen maar eens zijn met het voorbehoud van de heer Suykens ten aanzien van het feit dat een minister de gemeenteraad mag voorzitten. Het opsplitsen van ambten zoals het nu zou worden aangepast, lijkt inderdaad weinig bevorderlijk voor een stabiel bestuur. Heeft de VVSG er zicht op hoeveel voordrachtsakten er al binnen zijn?

Mevrouw Hilde De Lobel: Een bijkomende vraag bij artikel 5, dat voorziet in het opheffen van artikel 48 van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

In de motivatie staat dat deze bepaling in de praktijk tot problemen leidt inzake de vertegenwoordiging van onder meer de provincie. Kan de heer Van Loock deze specifieke problemen even concreter toelichten en voorbeelden aanhalen? We kennen allen de verzuchtingen die de vorige legislatuur zijn geuit bij het tot stand komen van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking. De provincies hebben zich daar toen fel tegen geweed. Het parlement heeft toen zeer bewust en goed geïnformeerd over de bezwaren van de provincies, toch ervoor geopteerd met artikel 48 een overdreven cumulatie voor één persoon onmogelijk te maken en zo veel mogelijk een spreiding in te bouwen. De cumulatiemogelijkheden worden nu opnieuw binnengesluisd via een achterpoortje, maar ik wil graag de motivatie concreet ingevuld zien. Ik kan me indenken dat de neiging bestaat om dit weer

zoals vroeger in dezelfde kringetjes te verdelen en de oude gewoontes weer op te nemen. Maar zijn er ook echt problemen in de provincieraden om daar tot vertegenwoordiging te komen?

De heer Jef Tavernier: Ik sluit me aan bij die vraag en wil toevoegen dat het op zeker ogenblik vooral gaat om belangen. Dat wordt vaak als een theoretisch gegeven beschouwd, maar bij een raadslid dat zowel provincieraadslid als gemeenteraadslid is en wordt afgevaardigd naar een intercommunale, rijst de cruciale vraag wie hij dan vertegenwoordigt. Een gemeente kan immers een ander belang hebben dan een provincie. Moeten we daar geen rekening mee houden? De heer Suykens ging daar nogal licht over en de VVP had het er niet over.

De heer Mark Suykens: Over de vertegenwoordiging in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden als gemeenteraadslid én als provincieraadslid, krijgen we herhaaldelijk signalen dat de regel zoals hij nu in artikel 48 is ingeschreven inderdaad moeilijk is qua toepassing. In heel wat provinciebesturen bestaat de provincieraad echter voor 80 of 90 percent uit mensen met een gemeentelijk mandaat. Het is niet realistisch om die vertegenwoordiging enkel te concentreren bij wie dan toevallig geen gemeentelijk mandaat heeft. Dan ontstaat een ander soort cumulatie, waar alle verantwoordelijkheid bij een of enkele personen terechtkomt. Ik zou hiermee niet overdrijven, want dit is niet de zwaarste problematiek inzake de cumulatiewestie. Er zijn meer principiële zaken en daarom hebben wij er in onze evaluatie van het decreet intergemeentelijke samenwerking geen punt van gemaakt. Tot op zekere hoogte wordt cumulatie van vertegenwoordiging toegelaten, maar gelimiteerd en niet per se allemaal in uitvoerende mandaten. De impact ervan mag zeker niet overroepen worden.

De heer Raymond Van Loock: De VVP heeft altijd zuiver geredeneerd vanuit de inhoud. Vijf jaar geleden brachten we ook aan dat het interbestuurlijke zoveel als mogelijk moest worden benadrukt. De heer Suykens geeft vooral aan wat de gevolgen zijn, maar wij hebben altijd het interbestuurlijke aspect benadrukt. Daarbij moet in het kader van de intergemeentelijke samenwerking de coöperatie tussen gemeente en provincie zoveel mogelijk als bestuurlijk partnerschap tot uiting komen. We betreuren dat die interbestuurlijke samenwerking in het Provinciedecreet veel te weinig aandacht krijgt.

De heer Mark Suykens: Wat de opsplitsing van mandaten via de voordrachtsakte betreft, en dan vooral

de opsplitsing per jaar, waar het mogelijk wordt dat er voor bepaalde mandaten drie of vier keer per legislatuur iemand anders wordt ingeschakeld, hebben wij er al voor gewaarschuwd dat dit tot onverantwoorde beeldvorming in de publieke opinie leidt. Het creëert de perceptie dat het echt allemaal gaat om ‘postjesverdeling’. Daarom vinden we dit geen goede oplossing. Het probleem kan wel reëel zijn en in eerste instantie was het de bedoeling dit soort van akkoorden decretaal te verankeren en mogelijk te maken, maar nu gaat het een brug te ver en wordt het geïnstitutionaliseerd met de optie om het zelfs per jaar te doen. De politiek zal daarop aangesproken worden. Persoonlijk vind ik dat we politieke functionarissen moeten beschermen tegen dat soort toestanden. Het moet gelimiteerd worden. We zouden er nog mee kunnen leven dat het één keer kan voor een vastgelegde termijn, maar men moet er goed over nadenken of men dit systeem wel wenselijk acht met het oog op de publieke opinie.

Over het aantal voordrachtsakten heb ik geen cijfers, maar ik kan wel constateren dat voor bijna 90 percent van de Vlaamse gemeenten de voordrachtsakten voor de burgemeester ondertekend zijn en vermoedelijk ook bij de gouverneur zijn binnengebracht. Daar stellen wij zelf de vraag of die dus kunnen worden herzien. Voor de voordrachtsakten met betrekking tot de colleges, worden diverse praktijken gehanteerd. Sommige besturen of coalities ondertekenen die zeer snel of vlak na de onderhandelingen. Ook daar moet men oppassen om niet te verzeilen in het verhaal van de ondertekening van verschillende voordrachtsakten. Andere besturen wachten tot enkele dagen voor 22 december om ze in te dienen en daar kunnen uiteraard de nieuwe spelregels eventueel toegepast worden. Toch lijkt het niet aangewezen om de spelregels tijdens de rit die bezig is, met een groot aantal voordrachtsakten die reeds binnen zijn, nog te wijzigen. Daar moet grondig over worden nagedacht.

In verband met het punt van de overgangsperiode waarin de OCMW-voorzitter tot het onderwijzend personeel mag behoren, blijven we principieel achter onze standpunten staan. Ten eerste moet de samenwerking tussen OCMW en gemeente zo goed mogelijk bevorderd worden. Ten tweede hebben we altijd verdedigd, zelfs tegen de mening van sommige van onze leden in, dat de OCMW-voorzitter in het college moet worden opgenomen. Uit de eerste gegevens daarover, ziet het ernaar uit dat dit voor 50 tot 60 percent zal worden toegepast. De trend is gezet, maar de echte cijfers moeten we uiteraard afwachten. Ik heb er dan ook geen moeite mee dat als tijdelijke overgangs-

maatregel een OCMW-voorzitter ook onderwijzend personeel mag zijn. Als dat al wordt aangewend als argument om nu nog niet tot integratie over te gaan, dan moeten we dat er maar bij nemen. We kunnen trouwens feitelijk constateren dat de rechtspositieregeling van het onderwijzend personeel vastligt in een decreet op Vlaams niveau. Dat ligt toch wel anders dan voor een gewoon gemeenteraadslid. Het lijkt me dus een verdedigbaar voorstel.

Het zogenaamd uitstel en het amendement ter zake, dat we uitdrukkelijk steunen, betekent dat de invoering op 1 januari 2007 gebeurt, maar met een overgangperiode tot 1 oktober 2007. De besturen krijgen dus gewoon negen maanden de tijd om alle aspecten van het managementteam, de interne controle, handtekeningensregeling, rapportage, enzovoort, in die eerste fase van bestuur politiek-ambtelijk goed door te praten en te regelen. De uitvoering gaat echter in op 1 januari. De VVSG heeft dat alles heel uitdrukkelijk aan de Vlaamse Regering gevraagd en het voorliggende amendement is daarvan het resultaat. Misschien had dit vroeger gekund of anders, maar dit kunnen we verdedigen.

De heer Jacky Maes: Mijnheer Suykens, als we dit amendement over het uitstel met maximum negen maanden vandaag niet goedkeuren, brengen we dan niet precies veel gemeenten in de problemen? Is dit niet enigszins analoog met wat er in het kader van de OCMW's is gebeurd? Daar is voor de vorming van managementteam, budgettering, en dergelijke, ook de nodige tijd geboden om alles op een goede manier vorm te geven. Het lijkt me een daad van goed bestuur als we dit vandaag goedkeuren.

De heer Mark Suykens: We hebben inderdaad de voorbije weken diverse moties zien verschijnen die we niet zozeer vanuit de VVSG hebben gesteund. Het was vooral de ontvangersvereniging die dit op gemeenteraden heeft gebracht en om uitstel vroeg. Hun tekst vonden we te verregaand, omdat het uitstel een veel te lange termijn besloeg. Het decreet is er nu eenmaal en het moet in werking worden gesteld. De besturen moeten de tijd krijgen om dit in de loop van 2007 met het nodige gezond verstand op poten te zetten.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Hubert BROUNS

Kurt DE LOOR

Ludwig CALUWÉ
